

[Reiseliv]

Ekstrem oppussing

Folk ristet på hodet og håndverkerne nektet å gjøre jobben. Men familien López Medina hadde en drøm. I dag er hotelldrømmen i Granada vakker virkelighet.

Bjørn Olav Nordahl, Granada, Spania

FASADEN LYVER. DET TRANGE smuget med avskallet murpuss i spanske Granada vitner på ingen måte om tidlige tiders storhet og prakt. Men når du åpner den tunge døren til Casa Horno del Oro, åpenbarer underet seg. Et gyllent skjær av tidlig 1500-tall slår imot deg og du står midt i restaureringsdrømmen som har kostet familien López Medina flere titall millioner kroner.

– Det var en ruin. Fullstendig. Folk trodd vi var gale, sier Paula López Medina. Hun er datter i huset, men også direktør for det som er et av Granadas minste hoteller, eller gjestehus, som den unge direktøren foretrekker å betegne Horno del Oro.

– Vi har jo ikke mer enn fem rom. Dessuten bor vi jo her selv, sier Paula.

Referansearbeid. Arbeidet begynte for åtte år siden da familien kjøpte det falleferdige huset i bydelen Albaizín i skyggen av det sagnomsuste mauriske palasset Alhambra. Den gamle murbygningen hadde stått tom i flere år – sånn rent bortsett fra at byens løse fugler hadde tilhold der. Noe som hadde ført til at Horno del Oro – «Den gyldne ovn» – var ribbet for originalt inventar. Resten av ribbingen besørget familien López Medina. Den tømte huset fullstendig, lempet ut gammelt klattverk og søppel og satt igjen med et skjelett som skulle kles og innredes fra bunnen av. Og det ikke uten problemer.

– Selve renoveringen av huset tok 14 måneder. Men alt papirarbeidet tok nesten fire år. Huset er nemlig på listen over de mest bevaringsverdige i Granada, sier Paula.

Noe som for så vidt ikke var familien imot. De hadde nemlig en drøm om å tilbakeføre huset til fordums glans, da den arabiske kulturen var den dominerende i spanske Granada. Det spanske byråkratiet krevde faktisk mer tid enn det tok å gjenskape mauriske søyler og bueganger.

– Vi gjorde dette uansett fordi vi syntes det var moro. Alle i familien har vært involvert, og vi ble bare mer og mer ivrige ettersom prosjektet skred frem.

– Men alle var ikke like begeistret?

– Nei, håndverkerne nektet flere ganger å være med på det som vi foreslo. De mente det var umulig. Vi sa: Kom igjen, la oss gjøre et forsøk. De lot seg langsomt overtale og kom etterhvert med flere nye ideer selv også. Til slutt ble dette et sted hvor arkitektoniske tanker og planer summet hele tiden. I dag bruker de fleste håndverkerne dette stedet som referanse når de skal skaffe seg arbeid. De mangler ikke akkurat oppdrag, smiler Paula.

Misunnelsesverdig Det er tidlig morgen på Casa Horno del Oro. I det høyloftede kjøkkenet summer sitruspressen som sørger for

fersk appelsinjuice. Den vesle spisesalen med ett enslig langbord er skilt ut fra kjøkkenet med takhøye, buede glassvinduer. De er hovedsakelig satt sammen av originalt, grønn-tonet materiale fra den gangen de første glassmestrene dukket opp i Granada.

I duften av nyristet brød sitter Giske og Carsten Risager fra Daugård i Danmark sammen med Matt Morgan og Raymond Tinney fra Brighton i England. De sistnevnte fant Casa Horno del Oro på nettet og har tilbragt seks døgn i gjestehuset.

– Utrolig smakfullt restaurert, sier Matt.

– Vi er veldig interessert i design og arkitektur og er ikke blitt skuffet over det vi har funnet her.

– Vi har noen venner som bor på et vanlig hotell nede i byen. De betaler omtrent det samme som oss og er forholdsvis misunnelige, legger Raymond til med et glis.

– Det er bare så lekkert, mener Giske Risager.

Håndplukket inventar. Over kjøkkenet reiser huset seg i ytterligere tre etasjer. Innredningen veksler mellom store åpne dagligstuer, gjestesuiter og familiens private områder. Alt sammen dekorert med kunst og bruksgjenstander håndplukket av familien López Medina.

– Til å begynne med var det nesten ikke noe her. Men vi ønsket ikke å fylle huset bare med tilfeldige gjenstander. Da fikk det heller ta litt tid. Vi har jobbet masse med å finne og kjøpe ting fra bygninger med tilsvarende alder, ting som passet inn her. Vi har vært på bruktmarkeder og antikvarier. En del er hentet fra søpla. Inngangsdøren kommer fra katedralen her. Den er så tung at vi måtte håndsmi nye, ekstra store hengsler for å holde den oppe, forteller Paula.

Familien har også brukt en ukjent sum på kunst av de store Granada-malerne Amesa og Rosales, bilder som slår imot deg med en voldsom kraft, både på grunn av størrelsen og fargebruken.

Bygningen toppes av to saftig blomstrende takterrasser med utsikt direkte til palasset Alhambra på den ene siden og Albaizín på den andre.

I denne oasen kan gjestene sole seg eller nyte en bok i skyggen når man har tråkket i Alhambra sammen med de 6000 andre som til daglig er innom Spanias mest besøkte historiske attraksjon.

– Det er dette som er Granada, sier Paula, og kaster på hodet mot den gamle bydelen.

– Ellers er jo Granada som en hvilken som helst annen storby. Vi ønsker å bo her i Albaizín og glede oss over huset sammen med gjesten våre. Du kommer ganske tett innpå folk på denne måten. Ikke sjelden avslutter vi dagen sammen med de besøkende, gjerne over en god flaske vin.

bjorn.nordahl@dn.no

LITE OG GODT. Casa Horno del Oro i Granada har bare fem rom. Men det nyrestaurerte

LUFTIG DUFT. Det er god plass til gode dufter i det høyloftede kjøkkenet.

